

Datum van inontvangstneming : 30/06/2019

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-370/19 – 1

Zaak C-370/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

10 mei 2019

Verwijzende rechter:

Amtsgericht Hamburg (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

30 april 2019

Verzoekende partij:

GE

Verwerende partij:

Société Air France

[OMISSIS]

Amtsgericht Hamburg (rechter in eerste aanleg Hamburg, Duitsland)

[OMISSIS]

Beslissing

In het geding tussen

GE, [OMISSIS] Schweringen

verzoeker,

[OMISSIS]

tegen

Société AIR FRANCE S.A., [OMISSIS] Roissy Charles de Gaulle Cedex,
Frankrijk

verweerster,

[OMISSIS]

beslist het Amtsgericht Hamburg [OMISSIS] op 30 april 2019 als volgt:

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel 267 VWEU de volgende vraag betreffende de uitlegging van het Unierecht voorgelegd:

Vormt een door de vakbond georganiseerde staking van het eigen personeel van een luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert een „buitengewone omstandigheid” in de zin van artikel 5, lid 3, van verordening (EG) nr. 261/2004 [van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91]?

[Or. 2]

Motivering

1. [OMISSIS] Schorsing [OMISSIS].
2. De [OMISSIS] afdoening van deze zaak [OMISSIS] hangt af van de prejudiciële beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie betreffende de in het dictum geformuleerde prejudiciële vraag.

Beschrijving van de feiten van de zaak

3. Verzoeker vordert van verweerster 600 EUR compensatie.
4. Verzoeker boekte in het kader van één enkele boeking via een online reisportaal een vlucht van Detroit (DTW) naar Parijs (CDG) voor 29 juli 2016 (AF377), met een direct aansluitende vlucht naar Hamburg (HAM) voor 30 juli 2016 (AF1710). Beide vluchten moesten door verweerster worden uitgevoerd. De eerste vlucht AF377 werd geannuleerd. Verzoeker vernam dit pas op de luchthaven van Detroit. Hij bereikte Hamburg met vervangende vluchten met een totale vertraging van ongeveer 18 uur. Reden voor de annulering was een staking van verweersters cabinepersoneel op 29 juli 2016.

[nationaal procesrecht] [OMISSIS]

[OMISSIS]

[Or. 3]

Relevante nationale rechtspraak betreffende de prejudiciële vraag

6. Het Bundesgerichtshof (hoogste federale rechter in burgerlijke en strafzaken, Duitsland) heeft bij arrest van 21 augustus 2012 [OMISSIS] het volgende beslist [OMISSIS]:
 1. **Wanneer een vakbond in het kader van collectieve onderhandelingen de piloten van een luchtvaartmaatschappij oproept om het werk neer te leggen, kan dit resulteren in buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 5, lid 3, van verordening nr. 261/2004.**
 2. **In dat geval dient de luchtvaartmaatschappij geen compensatie te betalen voor vluchten die zij annuleert om de dienstregeling aan te passen aan de verwachte gevolgen van de stakingsoproep.**

Rechtsopvatting van de partijen

7. Volgens verzoeker vormt een staking door het eigen cabinepersoneel geen „buitengewone omstandigheid” in de zin van artikel 5, lid 3, van verordening (EG) nr. 261/2004. Hij is van mening dat het Hof van Justitie met zijn arrest van 17 april 2018 (C-195/17) duidelijk heeft gemaakt dat het recht van de passagier op compensatie juist niet afhankelijk is van de vraag of een staking al dan niet rechtmatig is volgens de relevante nationale bepalingen van het arbeidsrecht en collectieve arbeidsovereenkomsten. Als „buitengewone omstandigheden” in de zin van artikel 5, lid 3, van verordening nr. 261/2004 kunnen integendeel slechts worden aangemerkt gebeurtenissen die vanwege hun aard of oorsprong niet inherent zijn aan de normale uitoefening van het bedrijf van de betrokken luchtvaartmaatschappij en waarop laatstgenoemde geen daadwerkelijke invloed kan uitoefenen.
8. Volgens verweerster wordt, in tegenstelling tot een „wilde staking”, een vakbondsstaking beschermd door het Unierecht en door artikel 28 van het Handvest van de grondrechten, en zou een uitlegging van het arrest van het [Hof van Justitie] van 17 april 2018 (C-195/17) in die zin dat het ook geldt voor een door de vakbond georganiseerde staking, het Unierecht schenden, hetgeen reeds kan worden afgeleid uit overweging 14 van verordening (EG) nr. 261/2004, waarin de staking in het algemeen wordt aangeduid als **[Or. 4]** „buitengewone omstandigheid” [OMISSIS].

Voorlopige rechtsopvatting van de verwijzende rechter

9. De verwijzende rechter gaat ervan uit dat indien reeds een „wilde staking” als een gebeurtenis moet worden beschouwd waarop invloed kan worden uitgeoefend, a fortiori moet worden aangenomen dat invloed kan worden uitgeoefend op een door de vakbond georganiseerde staking van de eigen werknemers (bijvoorbeeld doordat de luchtvaartmaatschappij met de betrokken vakbond een akkoord sluit), en dat er dus waarschijnlijk geen sprake is van „buitengewone omstandigheden”.

Stand van de procedure [voor de nationale rechter]

[OMISSIS]

[handtekeningen] [OMISSIS]

[OMISSIS]